

Offenbarung 11

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 و نیای مثل عصا به من داده شد و مرا گفت، برخیز و قدس خدا و مذبح و آنانی را که در آن عبادت می‌کنند پیمایش نما.
- 2 و صحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را میپما زیرا که به اُمّت‌ها داده شده است و شهر مقدّس را چهل و دو ماه پایمال خواهند نمود.
- 3 و به دو شاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، مدّت هزار و دویست و شصت روز نبوّت نمایند.
- 4 اینانند دو درخت زیتون و دو چراغدان که در حضور خداوند زمین ایستاده‌اند.
- 5 و اگر کسی بخواهد بدیشان ادّیت رساند، آتشی از دهانشان بدر شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هر که قصد ادّیت ایشان دارد، بدینگونه باید کشته شود.
- 6 اینها قدرت به بستن آسمان دارند تا در ایّام نبوّت ایشان باران نیارد و قدرت بر آبها دارند که آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهند، به انواع بلایا مبتلا سازند.
- 7 و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن وحش که از هاویه برمی‌آید، با ایشان جنگ کرده، غلبه خواهد یافت و ایشان را خواهد گشت.
- 8 و بدنهای ایشان در شارع عامّ شهر عظیم که به معنی روحانی، به سدوم و مصر مسمّی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند.
- 9 و گروهی از اقوام و قبایل و زبانها و اُمّت‌ها، بدنهای ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند و اجازت نمی‌دهند که بدنهای ایشان را به قبر سپارند.
- 10 و ساکنان زمین بر ایشان خوشی و شادی می‌کنند و نزد یکدیگر هدایا خواهند فرستاد، از آنرو که این دو نبی ساکنان زمین را معذّب ساختند.
- 11 و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدا بدیشان درآمد که بر پایهای خود ایستادند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت.
- 12 و آوازی بلند از آسمان شنیدند که بدیشان می‌گوید، به اینجا صعود نمایید. پس در ابر، به آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را دیدند.
- 13 و در همان ساعت، زلزلهای عظیم حادث گشت که ده یک از شهر منهدم گردید و هفت هزار نفر از زلزله هلاک شدند و باقی‌ماندگان ترسانگشته، خدای آسمان را تمجید کردند.
- 14 وای دوّم درگذشته است. وای سوم بزودی می‌آید.
- 15 و فرشته‌ای بنواخت که ناگاه صداهای بلند در آسمان واقع شد که می‌گفتند، سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالآباد حکمرانی خواهد کرد.
- 16 و آن بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای خود نشست‌هاند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند

17 و گفتند، تو را شکر می‌کنیم ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، زیرا که قوّت عظیم خود را بدست گرفته، به سلطنت پرداختی.

18 و اُمّت‌ها خشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان خود، یعنی انبیا و مقدّسان و ترسندگان نام خود را چه کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و مُفسدان زمین را فاسد گردانی.

19 و قدس خدا در آسمان مفتوح گشت و تابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و برق‌ها و صداها و رعد‌ها و زلزله و تگرگ عظیمی حادث شد.